

Naročnina lista: ==
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . " 5.—
Četrť leta . . . " 2.50
Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne petivrstice: pri
večkratnih oznanilih velik
::: popust. :::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Avstrijci pred Ivangorodom.

Pred Ivangorodom premagali dve ruski diviziji, ujeli 3600 Rusov in 15 strojnih pušk. — Južno od Przemysla napredujemo. — Severno od Przemysla se umaknili čez San. — V Kolomei ni več Rusov. — Avstrijci in Nemci 12 km pred Varšavo. — Naš donavski čoln „Temes“ zadel ob mino. — Srbom vzeli Jagodno planino. — Srbe natepli pri Mokro-Rogatici. — Boji ob belgijsko-francoski meji se nadaljujejo.

Avstrija nad vse.

Mnogo črnogledov se nahaja po državi, ki sicer priznavajo velik pomen in nepremagljivo silo avstrijsko-nemške zveze, vendar pa se udajajo otožnim mislim, kako mesto bo v bodoče zavzemala Avstrija v Srednji Evropi, osobito z ozirom na nemško cesarstvo. Po našem prepričanju ni nobenega povoda za tako politično hipohondrijo. Pod solncem živijo sicer zelo različni ljudje, toda tudi zreli in pametni Nemci zunaj v cesarstvu ne želijo in ne mislijo drugače kakor vsak avstrijski domoljub, namreč da ostane Avstro-Ogrska močna, enotna in popolnoma svobodna.

V Berlinu je pred kratkim slovit učitelj narodnega gospodarstva, profesor dr. Adolf Wagner, predaval o vprašanju, ki je sedaj zares na dnevnem redu velepolitičnih razpravljanj: „Kakšno bode v bodoče razmerje Avstro-Ogrske do Nemčije?“ Po poročilu „Information“ je med drugim tudi rekel: „Sedanji čas je dozorel končno spravo med Avstrijo in Nemčijo, končno spravo med rođovinama Hohenzollernjev in Habsburžanov. S tem se je doseglo, da se je sklenila množica 120 milijonov v trdno vrsto, ob kateri si bodo sovražniki brez uspešno skrhalii svoje zobe. V prvi vrsti se moramo spomniti cesarja Franca Jožefa I. Njegova zasluga je, da upošteva zgodovinski razvoj kot nespremenljivo dejstvo in se ni upiral spravi s Hohenzollernji. Ponudil je nemškemu cesarju roko. To je bilo zares veliko delo po dogodkih iz leta 1866. Tega se hočemo vedno hvaležno spominjati!“

Mi pa hočemo k temu izvajanju pribiti, da avstrijskemu domoljubu dobro denejo take besede, ki odkrito priznavajo, kaj je storila naša država in njena ces. rođovina Nemčiji, denejo tem bolj dobro, ker jih v vsakdanjih političnih razgovorih nismo vajeni slišati. V svojem predavanju je profesor dr. Wagner še nadalje tudi izvajal:

„In sedaj še nekaj o drugem vladarju, ki je nemškega pokolenja in kojega oče je bil majhen nemški knez: Eduvard VII. Vse je storil, da bi hujskal proti nam. Trudil se je, da bi cesarja Franca Jožefa razvnel za maščevanje, toda stari cesar se je hrabro upiral. Bil je pošten in zvest zaveznik. Le predstavljajmo si, kaj bi se zgodilo, ako bi Avstro-Ogrska sledila politiki Eduvarda VII., ki je šla nato, da se nas obkoldi in osami. Toda ravnal je pošteno in njegovi poštenosti se imamo zahvaliti za svojo moč.“

Vsi krogi v Nemčiji, ki sodijo trezno in ki imajo upliv v javnosti, priznavajo in hvalijo zvesto prijateljstvo Avstrije napram Nemčiji ter smatrajo za življenjsko nujnost nemškega cesarstva, da ostane ob njegovi strani enotna Avstrija, močna na zunaj, in utrjena na znotraj. In vsakdo ve, da se ta zaželjena moč da doseči samo enim potom: ako se skrbno zbirajo vse moči in enako ne gujejejo vsi deli, ki se bratsko strinja-

jo v celoto. Vsi narodi širne Avstrije bodo z zadovoljstvom vzeli na znanje, da se zunaj v Nemčiji neprikrito priznava, kako potrebna je tudi v interesu zveze z Nemčijo pri nas ona politika, ki zbira vse posamezne dele in pospešuje njih razvoj. Kajti samo taka politika delava Avstrijo močno na znotraj in s tem tudi na zunaj. „Močna Avstro-Ogrska“ ni nič drugega, kakor skupen izraz za vse v Avstriji živeče narode, ki so skupaj močni, ako je vsak za-se močen in gospodarsko bogat.

Avstrijsko-rusko bojišče. Rusi pri Ivangorodu tepeni.

4600 Rusov ujetih.

Dunaj, 23. oktobra, opoldne.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Med tem, ko je včeraj (četrtek) na bojišču južno od Przemysla imela glavno besedo naša težka artilerija, so se ob spodnjem toku reke San razvili živahni boji med našimi in ruskimi četami. Naše poveljstvo se je odločilo, da pusti Ruse na nekaterih mestih čez reko na zahodni breg, da jih naša armada ložje napade in pobije. Ruska krudela, ki so prekoračila San, so že na vseh krajih potisnjena trdo ob deročo reko. Pri mestecu Zarzece, ki leži na desnem bregu reke, nekoliko nižje od izliva Taneva v San, so naši ujeli čez 1000 Rusov.

Deli naše armade so se nenadoma pojavili pred rusko trdnjavo Ivangorod, so pobili tam dve ruski diviziji, ujeli 3600 Rusov, zaplenili eno zastavo in 15 strojnih pušk.

Naši zvalili Ruse v past?

Z bojišča, 23. oktobra.

Naši napadi na utrjene ruske postojanke na črti Medyka—Stary-Sambor so dosegli zopet nove uspehe. Pod varstvom naše infanterije, ki je prodrla na višine na obeh straneh mesta Mizyniec, se nam je posrečilo, da smo spravili našo težko artilerijo, ki je zaostala v dolini reke Wiar, na ugodne postojanke, odkoder je zelo uspešno obstreljevala sovražnika.

Ob Sanu, posebno ob spodnjem toku (na izhodnem bregu), so Rusi v dobro utrjenih postojankah. Našim se je sicer posrečilo, da so pri mestu Jaroslav in nekaterih drugih krajih prekoračili reko in zasedli nekatere dele na njenem desnem bregu, a radi naraščujoče reke in ker manjka stalnih prehodov (mostov), smo se zopet umaknili na levi breg. Ako bi hoteli z vsjo silo prodirati čez San, bi bili morali napraviti vojaške mostove, taka podjetja pa stanejo mnogo žrtv. Naše poveljstvo se je torej odločilo, da se umaknemo čez reko. S tem činom smo Ruse premotili, da so mislili, da se naša armada umika. Rusi so zapustili svoje utrjene okope na izhodnem bregu in so na pontonskih mostovih prekoračili reko San. Tako smo jih zvalili na našo stran. Ko je dovolj Rusov prekoračilo reko, so pričele naše čete z napadom. Rusi so prišli v zelo težaven položaj. Po hudih bojih smo potisnili Ruse ob reko, ki se da

sedaj radi velike povodnji zelo težko prekoračiti. Ruske čete, ki stojijo na izhodnem bregu, ne morejo poseči v boj, ker bi s svojim streljanjem postavile v nevarnost svoje lastne čete na desnem bregu. Pri Zarzeцу smo ujeli že 1000 Rusov in tudi v drugih mest se poroča o velikem številu ruskih ujetnikov. Zdi se, da se bo morda našim četam posrečilo tukaj doseči nad Rusi ob Sanu isti uspeh, kakor so ga že dosegle naše čete proti Srbom pri Mitrovici, ko je bila uničena cela timoška divizija.

Pri Magieri 20.000 Rusov ujetih.

V bojih za višino Magiera pri Przemyslu so Avstrijci ujeli 20.000 Rusov. Ruska infanterija se u-da takoj, ko vidi, da je zašla v nekoliko slabejši položaj.

Mesto Kolomea naše?

Gradeč, 24. oktobra.

„Tagespoštín“ poročevalec je včeraj dobil od neke višje osebe brzozjavno poročilo, iz katere je razvidno, da so Rusi izpraznili mesto Kolomea v izhodni Galiciji. (Kolomeja leži ob reki Prut v sredini med mestoma Stanislav in Černovice, kakih 30 km od bukovinske meje.)

Pred Varšavo.

Krakov, 23. oktobra.

„Glos Naroda“ poroča: Nemški in avstrijski zrakoplovci so dohnali, da se ruske čete v veliki naglici umikajo čez most reke Visle pri Varšavi na desni breg. Zdi se, kakor da bi prišli Rusi do prepričanja, da jim bo nemogoče, se na črti Varšava—Ivangorod še dalje držati ter hočejo mesto Varšavo prepustiti Avstrijcem in Nemcem. Sedaj se ruska armada utrjuje v ugodnih postojankah na izhodnem bregu Visle. Avstrijci in Nemci so zasedli železniško postajo Truszkow, ki leži na progi Dunaj—Varšava, 12 km od zunanjih varšavskih utrdb.

Pet ruskih generalov pokopanih v Lvovu.

Krakov, 23. oktobra.

Poljski list „Glos Naroda“ poroča, da so bile izgube Rusov v drugi bitki pri Lvovu naravnost ogromne. V teku enega tedna je bilo v Lvovu pokopanih pet ruskih generalov, ki so umrli za ranami, katere so dobili v tej bitki.

Avstrijsko-srbsko bojišče. Podonavski monitor zadel ob mino.

Dunaj, 23. oktobra.

Uradno se razglša: Ko se je podonavski monitor „Temes“ vračal od svojega uspešnega dela v Savi, trčil je ob sovražno mino in se potopil. Od moštva se 33 mož pogreša, ostali pa so bili rešeni.

Avstrijci zasedli Jagodno-planino.

12 naših ujelo 97 Srbov.

Zagreb, 23. oktobra.

Vsi tukajšnji listi prinašajo naslednjo brzjavko: Po tridnevih bojih v Srbiji so osvojile naše čete Jagodino planino. To je najmočnejša srbska postojanka, ki nam je dozdej prišla v roke.

Sarajevo, 23. oktobra.

Vsak dan pripeljejo mnogoštevilne srbske ujetnike v Sarajevo. Včeraj je tudi prišel oddelek 275 srbskih ujetnikov, med katerimi je bilo 41 častnikov in 73 komitašev. Vsi so bili ujeti pri zavzetju Jagodine planine. Ujetniki pripovedujejo, da so morali stati po cele dneve v bojni vrsti in da je bil boj za to planino tako strašen, da niso mogli vzdržati svojih postojank nasproti prodirajočim avstrijskim četam in da so se morali udati. Pri nekem nadporočniku, Kostu Marušiču, so našli belo svileno zastavico, na kateri so bile uvezene besede: „Elyen a magyarok.“ Marušič je izjavil, da se po vojski noče nič več povrniti v Srbijo.

Mostar, 23. oktobra.

V Mostar je bilo pripeljanih 97 srbskih vojakov, katere je ujela naša patrolja 12 mož. Ko je nek srbski stotnik na Jagodini planini zapazil našo stražo, je zaukazal streljati, a njegovi vojaki ga niso ubogali. Odložili so orožje in vzdignili roke v zrak. Stotnik je zaradi tega ustrelil nekega srbskega podčastnika. Srbski vojaki so napadli svojega stotnika in mu odvzeli orožje. Med temi ujetniki se nahaja tudi sin bivšega srbskega ministra Avakumoviča, ki je, ko je bil ujet, takoj prosil, naj mu dajo kaj jesti. Rekel je, da vsi Srbi dobro vedo, da je Srbija izgubljena in da za njo ni od nobene strani rešitve. Danes je prestopilo 15 popolnoma opravljenih srbskih vojakov bosansko mejo pri Višegradu, ki so najprej prosili, naj jim dajo kaj za jesti. Izjavili so, da nazaj ne grede, rajše se puste ustreliti.

Jagodina planina leži kakih 10 km od Drine na srbskih tleh zahodno od mesta Valjeva.

Srbi pri Mokro-Rogatici tepeni.

Berolin, 23. oktobra.

General Potiorek uradno razglša: Močne srbske in črnogorske čete, ki so svoj čas udrie v izhodno Bosno ter so tam plenile in morale, so bile dne 22. oktobra (četrtak) na obeh straneh ceste Mokro-Rogatica hudo tepene in vržene nazaj. Podrobna poročila o teh bojih, v katerih so se naši posebno junaško borili, še sledijo.

Rogatica je malo bosansko mesto na cesti, ki vodi iz Sarajeva čez Mokro v Srbijo. Mesto je oddaljeno kakih 35 km od srbske meje. Mokro planina pa leži na srbskih tleh tik ob bosanski meji.

Nemško-francosko bojišče

Uradno poročilo.

Berolin, 22. oktobra.

Iz velikega vojnega stana se poroča z dne 23. oktobra predpoldne:

V bojih ob zalivu Iser so imele včeraj nemške čete nekaj uspehov.

Južno od Dixmuidena so nemške čete prodirale.

Zahodno od Lilla so bili napadi nemških čet uspešni. Zasedle so več krajev. Na ostali bojni črti zahodne armade vlada v obče mir.

Na izhodu so nemške čete uspešno odbile v smeri zahodno od Avgustovega vse napade Rusov, zaplenile so več ruskih strojnih pušk.

Z južno-izhodnega bojišča še ni nobenih poročil.

Na morju.

Angleško brodovje pred Dardanelami.

Carigrad, 23. oktobra.

Carigradski list „Tanin“ javlja: Včeraj, dne 22. oktobra, je križarilo angleško vojno brodovje pred udom Dardanele. V Madeitosu (mestec na otoku Imbro) se je slišalo gromenje topov.

Angleži izgubili 88 ladij.

London, 23. oktobra.

Uradno poročilo pravi, da je do dne 23. septembra t. l. padlo v nemške roke 88 angleških ladij.

Anglija pokupila brazilijanske vojne ladje.

London, dne 23. oktobra.

„Daily Telegraph“ poroča: Angleške vojne ladje „Mersey“, „Humber“ in „Severn“, ki so se udeležile zadnje pomorske bitke ob morskimi obali, so bile zgrajene na račun Brazilije. Ko je izbruhnila vojna, je pokupila omenjene tri majhne vojne ladje Angleška admiraliteta. Vse tri so iste velikosti in znaša tonaža vsake le 1250 ton.

Anglija zaprla Sueški prekop.

London, dne 23. oktobra.

Angleška vlada je naznanila vsem tujim vladam, da je zaprla Sueški prekop. Anglija je zaukazala vsem tujim ladjam, ki so zasidrane v pristaniških Sueškega prekopa, da takoj odplujejo.

Anglež poveljuje ruskomu črnomoškemu brodovju.

Carigrad, 22. oktobra.

List „Taswir-Efkir“ piše, da je prejšnji poveljnik turškega črnomoškega brodovja, admiral N. Limpus, prevzel poveljstvo ruskega črnomoškega brodovja. V Carigradu in sploh v turških vladnih krogih je ta vest vzbudila veliko razburjenje. Novi ruski poveljnik namreč ve sedaj za mnoge tajne načrte in namene turškega vojnega brodovja. Poleg tega mu je dobro znana tudi moč turškega vojnega brodovja.

Italija namerava res zasesti Valono?

„Secolo“ poroča iz Rima, da se je italijanski ministrski svet dne 19. t. m. bavil skoro samo le z žalostnimi razmerami, ki vladajo v Albaniji, posebno pa v Valoni. Italijansko vlado zelo skrbi usoda italijanske naselbine v Valoni ne samo zaradi anarhističnih razmer, ki vladajo zdej v Albaniji, ampak tudi zaradi nevarnosti, ki preti mestu od strani Epirčanov. Vlada je v slednjem slučaju baje sklenila, Valono in njen okoliš zasesti. Oficijčno se o tej nameri nič ne razglša. Laški listi tudi poročajo, da se je avtonomno epiško ozemlje, kojega guverner je Zo-graphos, priključilo grškemu vojaškemu okrožju v Janini, kar bi pomenilo aneksijo Epira od strani Grčije. Kaj je na teh vestih resnica, se ne da lahko presoditi, na consulti (ministrskem predsedstvu) so žurnalistom le dejali, da ima Italija za vsak slučaj pripravljeno potrebno vojaštvo.

V Tarentu se vrši v kratkem revija (pregled) laškega vojnega brodovja. V to svrhu se sestavi pet vojnobrodovnih divizij in sicer: 1. divizija: „Dante Alighieri“, „Leonardo da Vinci“, „Giulio Cesare“ (so dreadnoughti), „Nino Bixio“; 2. divizija: „Regina Elena“, „Napoli“, „Vittorio Emanuele“, „Quarto“; 3. divizija: „Benedetto Brin“, „Emanuele Filiberto“, „S. Bon“, „Carlo Alberto“; 4. divizija: „San Marco“, „Pisa“, „San Giorgio“, „Amalfi“; 5. divizija: „Garibaldi“, „Ferruccio“, „Varese“ in „Vettor Pisani.“ — Vrh tega se udeležje revije visokomorsko torpedovsko brodovje in sedem torpedolovskih brodovji, to je 28 torpedolovcev. Vrhovno poveljstvo prevzame sam kralj. Brodovje se zbere tri milje stran od otokov S. Vito in S. Marco, šest milj stran od obali.

Enver-paša vrhovni poveljnik turške armade.

Carigrad, 22. oktobra.

Turški vojni minister Enver-paša je imenovan za vrhovnega poveljnika turške armade in vojne mornarice.

Ruska vlada išče denarja.

Govorili so, da vzdrži ruska vlada tudi najdaljšo vojsko, ker da je na-njo pripravljena. Med tem se pa vedno bolj in bolj vidi, da bo tudi Rusija prisiljena, da poseže k izvanrednim pripomočkom, ker ji primanjkuje denarja. Med prvimi pripomočki naj bi bil davek na imetje, in sicer kakor v Nemčiji, brambnodonosni davek, enkrat za vselej. Ta davek naj bi prinesel milijardo rubljev čistega. Poleg tega, oziroma pravzaprav pred tem, je hotela upeljati ruska vlada na vojne potrebščine bančne izkaznice za vsoto 300 milijonov rubljev. Ta transakcija bančnih obveznosti bi bila pri današnjem stanju ruskih financ tudi možna. Kljub temu pa bi ne bilo dosti denarja za vojne in zato namerava ruska vlada zvišati davek na imetje, rente, pivo, kolke, hranilnice in dedščine. Po načrtu finančnega ministra bi imele od tega zvišanja ruske finance 400—500 milijonov dobička. Te predloge bi naj obravnavala ruska дума po močnosti že v prvi polovici listopada. Vodje vseh ruskih političnih strank so že izjavili, da se izogonejo vsaki debati o teh načrtih in da sprejmejo te v vsem obsegu. V ta načrt pa so obseženi tudi novi davki, in sicer davki na luksurjozne stvari in davek na dohodarino, ki naj bi skupno donášali 350 milijonov rubljev. Davki brez doklad na imetje bi morali donesti letno ruski vladi nad eno milijardo rubljev. Ker pa priznava ruska vlada mogočnost, da bi vsi ti davki ne donesli potrebnega denarja, zato misli ruska vlada na narodno posojilo, in sicer v tem obsegu, kakor ga je izvedla Nemčija. To posojilo bi sicer ne imelo istih uspehov, kot nemško, ker je Nemčija bolj bogata, ali svojih 2000 milijonov mark bi ti davki prinesli. Z vseh teh primerov pa je razvidno, da se mora Rusija ravnati po Nemčiji, če hoče dobiti potrebno kritje za sedanjo vojno.

Sestkrat spečena kokoš.

Zanimiv prizor nam pripoveduje semkaj došli ranjenec: Ko smo korakali skozi neko vas na bosanski meji, sem od nekega kneta kupil lepo tolsto kokoš za 1 K. To utegne biti delikatna jed v vojskinem času, sem si mislil. Jaz in moj tovariš sva se že pošteno veselila te dobre pečenke. Z bajonetom sem zaklal žival. Težavneje je bilo skubljenje, ker nisva imela nobene vroče vode. Celu uro sva oba skrbno skubila kokoš, da bi jo mogla ob bližnjem počitku speči. Ker nisva smela v šotoru zakuriti, izkopala sva v zemljo globoko luknjo, zandtila spodaj ogenj, in pokrila jamo zgoraj z listjem. Majhen odvodni kanal naj bi nevidno zakrival izdajalski dim. Ko je kokoš ležala v vreli vodi, sva zaslüşala naenkrat klico: „Naprej!“ Preostajalo mi ni ničesar drugega, kakor v telečnjak pobasati na pol pečeno kokoš, iz katere se je kačilo, da me je v hrbet skozi bluzo peklo. Moj poročnik me je začuden vprašal, zakaj se iz mojega telečnjaka kadi, Bila je sopara na pol pečene perutnine. Tako sem korakal s svojo kokošjo še več ur daleč, ležal v vojni črti (Schwarmlinie) in sovražne krogle so frčale čez nas. Zopet sem porabil bližajoči se počitek, da bi spekel svojo kokoš. Pa zgodilo se je ravno isto; ko je voda z našo pečenko že kipelja, poklicali so me k poljski straži. Tako se je zgodilo še trikrat. Vedno, ko bi imel priti do srčno zaželenega cilja, odšla nama je jed, na katero sva se že tako veselila. Bile so pravcate muke to. V šestih je bila kokoš spečena in pripravljena za povzitek. Tedaj je hotela nesreča, da me je ranil šrapnel in so me prenesli na obvezovališče. Predno sem se ločil od svojega tovariša, izročil sem mu šestkrat spečeno kokoš. Toda v vojskinem času ne moreš biti izbircen.

Iz katoliške cerkve so izstopili v predmestni župniji Sv. Magdalene. Meseca julija: Chum Rudolf, delavec, Tržaška cesta 61; Maier Jože, trgovski sodnik, Windenauerstraße 18; Hartmann Karol, trg. sodnik, Perkostraße 7; Bradač Ivan, trgovski sodnik, Perkostraße 7; Mahalka Vilibald, trgovski sodnik, (uslužben pri petrolejski tvrdki Mohorko v Grajski ulici), Malygasse 36, in Arzenšek Anton, pisarniški sluga, Josefigasse 12. — Meseca avgusta: Engstler Edvard, magaciner, Josefigasse 5; Krizan Franc, čevljar, Werkstättenstraße, št. 3; Režman Marija, šivilja, Feldgasse 16; Režman Elizabeta, šivilja, Feldgasse 16; Fell Johana, soproga nadzornika južne železnice, Eisenstraße 6; Savost Viktor, lekarnar, Magdalenski trg 3; Savost Hilda, soproga lekarnarjeva, Magdalenski trg 3; Mraz Maks, urar, Fritzgasse 9; Langhamer Franc, trgovski sodnik, Redkenbachgasse 2; Bruner Roza, soproga postajenačelnika, Werkstättenstraße 15; Kohout Karolina, udova čevljarja, Perkostraße 7; Bruner Ferdo, gimnazist, Werkstättenstraße 15; Kotnik Janez, tovarniški mojster, Pucheltgasse 1; Jenko Ignacij, kancelist, Josefststraße 45; Straschem Rudolf, kontorist, Magdalengasse, št. 19; Straschem Albertina, njegova soproga, Magdalengasse, št. 19; Vidovič Jakob, tovarniški mojster, Radkenbachgasse 8, in njegova soproga, V�dovič Jožefa; Voniš Ana, hčerkka delaveca, Windenauerstraße 26; Tschewerw Adol, strojevodja, Werkstättenstraße 4; Lawugger, skladiščni delavec, Franc Josefstraße 20; Sonne Karol, železniški revident, Gründlgasse 3, in njegova soproga Terezija Sonne; Amberger Jožef, železniški čuvaj, Werkstättenstraße 24, in njegova soproga, Ida Amberger; Rungaldier Rudolf, kandidat philosoph, Schulgasse 7. — Meseca septembra: Prelog Valter, trgovski sodnik, Perkostraße 7 Spitzleitl Franc, trgovski sodnik, Franc Josefstraße 14; Krašović Franc, strojevodja, Franc Josefstraße 32, in njegova soproga Elizabeta Krašović; Rosmanith Jožef, gostilničar, Bezirksstraße 64; Muchitsch Bogomir, strojevodja, Bezirksstraße 46; Hofer Andrej, delavec, Karlstraße 12.

Mariborskim ranjenecem hrvatske narodnosti je poslal prevzvišeni nadškof zagrebški dr. Anton Bauer hrvatske molitvenike.

Vojaški kurat črnovojniške brigade št. 105, č. g. Franc Kren, piše te dni svojemu svaku z bojišča: Dragi! Z božjo pomočjo sem še zdrav! Drugače je pa popolnoma vojaško življenje. Topovi pokajo, krogle svigajo, šrapneli sikajo po zraku, da je groza. Človek se mora tu odpovedati vsem ugodnostim. Srčen pozdrav!

Na južni železnici bosta jutri, v nedeljo, dne 25. oktobra, vozila 2, za sedanji čas izredna osebna vlaka. Iz Gradca osebni vlak št. 39 ob 2. uri 42 minut, prihod v Maribor ob 4. uri 23 minut popoldne; drugi bo pa vozil iz Gradca ob 7. uri 40 minut zvečer ter bo prišel v Maribor ob 9. uri 23 minut zvečer. Ta dva vlaka vozita, da se olajša potovanje vpoklicanih črnovojsnikov na svoja mesta.

Zadnje poročilo.

P r a g a r s k o, 24. oktobra. Danes ob 1/9. uri zjutraj je ogrski poštni vlak, vsled napačno postavljene premikalnice zavozil v poštni voz na drugi tir ter enega uradnika težko poškodoval. Uradnika so prepeljali v bolnišnico.